



## ЧАСТЬ ПЪРВА.

### ЗА ПРѢДЛОЖЕНИЯТА.

#### § 1.

Зачто говоримъ?

Кога искаме да кажемъ и другому онова, что знаемъ, или что мыслимъ, тогава наченваме да говоримъ. И така ные говоримъ, за да кажемъ и другому, что мыслимъ.

#### § 2.

Съ какво изражаваме мысли-тѣ си?

Ныя изражаваме свои-тѣ мысли съ думы. За да ны чуяжть другы-тѣ, произносимъ думы-тѣ съ гласъ. Думы-тѣ сѫ составены отъ звуци. Кога искаме да кажемъ то, что мыслимъ, на человѣцы, които сѫ далечъ отъ нась; тогава пишемъ думы-тѣ на хартій, въ такъвъ случаѣ всякий звукъ ся изображава съ особенї букваж.

#### § 3.

Подлежаще, сказуемо и предложеніе.

1. Рыбы-тѣ плуватъ.— Тукъ ся говори за рыбы-тѣ; за нихъ ся говори, че плуватъ.— Онова нѣчто, за което ся го-